

שהובא ע"י אצל. לפנות ערב ביום ב' אמר לו בגין שהכל בסדר. קוק רצה
ללכת לח"א לראות אותי, אבל פתאום יריוח. אח"כ קרה מה שקרה.

לאחר שגרמנו השיחה הזאת ונקראתי לארוחת צהריים ע"י פולה אמר לי
קוק לפני לכתו שעדיין לא הגיע לשיחה שרצה לנהל איתי.

- גמרתי היום הרשימה החמשית מהסידרה בדרך לצבא ולמדינת ישראל.

18.8.63, יום א'

בעשר בא אצלי *Gianni Franzetti*, עונאי איטלקי שעשה שבוע

ימים בארץ. חוזר מחר לביחו. רוצה לשמוע ממני מהו עתידה של ישראל. אמרתי
שאיני יודע העתיד, אבל אוכל להגיד לו רק מה שהייתי רוצה שיהיה העתיד, ומה
שאני מאמין כי יתכן. א) פיתוח הנגב וישוב של שני מיליוני יהודים בחוכו.
זה יעשה רק מעט ע"י חקלאות, בעיקר על ידי ישובי העשיה (הוא ביקר בערד),
ב) סחימת הפער בין ילדי עדות המזרח ובין ילדי יוצאי אירופה, ג) העלאת
יהודי ארצות האיסלם, מיליון יהודים מבה"מ לפחות, ועידית צעירה, חלוצית
ומדעית מארצות הרוחה, ד) שלום עם שכנינו. איבת הערבים עזרה לנו הרבה
בנצחון עבודה עברית, בהקמת נמל חל-אניב, בהרחבת תחומי הארץ, במעשה
שעשינו אחרי הקמת המדינה - שרוכלים חדלו להיות רוכלים, נעשו חקלאים
ופועלי חרושה, עד בוא השלום - צבא חזק שירחיק. ה) בנין חברה חדשה, חברת

עובדים מיוסדת לא על ניצול וחחרות אלא על קואופרציה ועזרה הדדית.
עוד הרבה זמן גיזקק להון פרטי וליזמה פרטית - כל עוד נקלוט עולים. עלינו
לפתח תעשייה וספנות - נהיה מדינה ימית גדולה, לאחר ששטח ארצנו קטן. אבל
אנו כבר בוגים תאי חברה חדשה, ויבוא יום ואולי נהיה לדוגמה לכל העולם
החברה החדשה.

שאלני: כמה אנחנו יכולים לעזור לכם - אמרתי: 1) בקבלתנו לשוק
המשותף, שהמתנגד העיקרי שלנו היא איטליה, 2) עזרה והשתתפות בעבודתנו
באפריקה ובאסיה. הסברתי לו מדוע אנו מצליחים בעבודה זו יותר מעמים
גדולים ועשירים - כי פתרגנו בעיות שעומדות לפני העמים החדשים בארצנו
אנו, ואנו מבינים נפש העמים החדשים ולכן הם מאמינים בנו.

שאלתי על המצב באיטליה. הוא מקווה שמפלגת סרגסוני יתאחדו. סרגס
הגדיל כוחו קצת בבחירות האחרונות. לדבריו אני האיש הכי פופוליארי
באיטליה - כאיש חזון ואיש מדיני.

- אחרי הצהרים ניגשתי לספריה הלאומית של האוניברסיטה לבדוק על פי
העיונים העברים משנת 1939 מידת האמת בתיאור זוועות מחרידות שנעשו על
ידי רוויזיוניסטים באניה מעפילים "אסטריר" שהונהגה על ידי - כאשר
מצאתי בתיק שלי משנת 1939 דו"ח של עובדת סוציאלית ר"ר רות יפה, לאחר
שביקרה באניה, באחד ביולי, עלעלתי בגליונות "דבר", הארץ, הבוקר,
המשקף ו-ג'רוסלם פוסט. רק בעתון דבר מצאתי מקצת מן הזוועות. בעיונים
אחרים דובר רק באופן כללי על הסבל של המעפילים.

אולם בשובי לבייתי עיינתי בתולדות ההגנה חלק ב' של כרך ב' וכו מצאתי אישור מלא לדו"ח של ד"ר רות יפה והגעתי לידי מסקנה שלא כדי להכניס מעשה מזעזע זה בשורת המאמרים שלי על "בדרך לצבא ולמדינת ישראל".

19.8.63, יום ב'

יצאתי בבוקר לת"א. פוליה נשארה לע"ע בירושלים כי נצרכה לרופאים. בעקבות הסתננותה נחגלה סדק דק באחד מצלעותיה.

- בא אצלי חיים ישראלי. כשטיפרתי לו על תמיהתי הרבה על הדו"ח של דר. רות יפה בדבר הזוועות הרוויזיוניסטיות באנית המעפילים אטחיר - אמר לי שהוא זוכר היטב את הדבר.

- גס חבד שבא אצלי אחר כך סיפר לי שהוא עלה עם קבוצות חלוצים וחברי הבונים יחד עם ביחרים ורוויזיוניסטים. לקבוצתו התייחסו בכבוד - אבל לכל שאר המעפילים התייחסו אנשי ביחר כנאצים. הנאצים היו בעיניהם אז סמל הגבורה, והם השתדלו לחקות אותם במלבושם, בהוליכם וגם ביחסם לאנשים שלא מחוץ חוגם. היו מכים מעפילים, מתעללים בהם.